

[Holge Larsen.]

sin natur er internationalt; og det synes jeg der skal sættes en ganske tyk streg under. Det er jo rigtigt, at et universitet, som skal drive forskning, i hele sin indstilling må være internationalt, og vi kan vel også sige, at af alle de former for uddannelsesvirksomheder, læreanstalter, man kan tænke sig, er netop et universitet det, der er mindst egnet til at anlægge en stærkt national linje, netop fordi et universitet i hele sin karakter skal være internationalt. Jeg synes, der har været grund til at understrege dette og understrege det, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sagde.

Så føler jeg trang til også lige at gøre en enkelt bemærkning om Kiels universitet, som man jo har draget ind i debatten. Jeg tror, man skal være klar over, at Kiels universitet i dag er et universitet, der arbejder efter disse almene retningslinjer, som det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen selv var inde på, den internationale forskningsindstilling. Vi ved jo også, at Kiels universitet for 100 år siden eller længere tilbage i tiden var et universitet, der blev sat ind for en ganske bestemt politisk anskuelse og kæmpede for et ganske bestemt nationalpolitisk hensyn. Jeg tror ikke, man krænker nogen ved at sige, at Kiels universitet på det tidspunkt var en karikatur af et universitet. Jeg tror også, man derfor skal være meget forsigtig med at drage nogen art af sammenligning i den forbindelse, når vi drøfter universitetsudbygning og universitetsplanlægning i Danmark.

Morten Lange: Jeg håber ikke, at denne debat vil skjule den kendsgerning, at der i udvalget har været enighed om langt de fleste væsentlige punkter, ikke alene hvad angår selve lovforslaget, men også hvad angår baggrunden og forudsætningen for, hvorledes det skal komme til at virke. Det er en enighed, som vi — det vil jeg gerne understrege — endelig må holde fast ved i det høje ting, for jeg er i det sidste stykke tid kommet til at tænke på en ting, som også har været nævnt under denne debat, nemlig at bygningen af de højere læreanstalter vel nok er en af de udfordringer i de kommende 20 år, hvis løsning vil være

afgørende for, hvorledes dette lands skæbne skal blive fremover.

I hele denne debat er det temmelig tit faldet mig ind, hvad det må have været for en kolossal indsats, der blev øvet, da man for 100 år siden landet over opførte højskolerne. Der er ingen, der i dag er i tvivl om, hvad højskolerne har betydet for oplysningen i Danmark; men det kunne være morsomt engang at give sig til at spekulere på, hvorledes pengene til alle disse højskoler var blevet mobiliseret, og hvilken enorm belastning det må have været for dem, der stod bag ved det, og for landet som helhed at gå ind i en sådan opbygningsperiode for noget, som på det tidspunkt var en virkelig udvidelse af vor undervisning. Jeg tror, vi har godt af at tænke på — når man synes, at vor investering i uddannelse måske er tyngende — at på et tidspunkt, hvor dette land var langt, langt fattigere, end det er i dag, var man ikke bange for at gå til makronerne og yde ganske alvorlige ofre for at sikre noget, som var en enorm investering i fremtiden.

Det ærede medlem fru Lis Groes var inde på det centrale område, som hedder økonomien, og de mange penge, der skal til. Jeg forstår godt bekymringerne, men jeg forstår også, at bekymringerne nok skal blive større, når den højtærede undervisningsminister fra tid til anden bliver konfronteret med tal, som man kender udmærket godt, og som viser, at selv efter de mest optimistiske planer ligger investeringen i uddannelsesbyggeri i Danmark i underkanten af, hvad det ligger på i de lande, vi plejer at sammenligne os med. Store fremskridt er øjensynlige, men andre steder har man åbenbart endnu større sko på, så vi kommer meget nemt bagefter. Men lad nu gå med det, og lad os se på dette lovforslag, som jeg mener er en vigtig milepæl på vejen til udbygning af vor højere undervisning; lad os se på, hvad det kan bruges til, og hvor langt det kan bære.

Der er enighed i udvalget om, at vi skal have bygget et universitet i Odense, og foreløbig er det skitseret med 3 fakulteter: et medicinsk, et matematisk-naturvidenskabeligt og et filosofisk fakultet; det er altså med andre ord en væsentlig del af et helt universitet, som man tænker sig bygget inden for de nærmest kommende år.